

og andre virkeligt interesserede regeringer; og da problemet ikke var politisk, skulle det ikke, som foreslået af sekretariatet, allokere til 1. men til 3. komité. Den congolesiske repræsentant ville ikke modsætte sig denne allokering, selv om spørgsmålet i sin oprindelse var politisk. Der var tale om meget mere end 100 000 flygtninge i Congo.

83: Tibet-spørgsmålet.

Den czekoslovakiske repræsentant var imod dette punkt, hvis optagelse på dagsordenen stred imod artikel 2(7), og han sagde, at hensigten dermed var at bringe den kolde krig ind i FN's drøftelser. Repræsentanter for Malaya og Thailand henviste til, at 15. plenarforsamling med 49 stemmer mod 13 havde besluttet at optage Tibet-spørgsmålet, men ikke havde nået at behandle det.

Den kinesiske repræsentant støttede forslaget, som drejede sig om krænkelse af menneskerettigheder. Tibet var en del af Kina. Den cypriotiske repræsentant mente, at spørgsmål, der var optaget på dagsordenen for en foregående samling, men af tidsmæssige grunde ikke behandlet, som en almindelig regel burde optages på efterfølgende samlings dagsorden. Den sovjetiske repræsentant udtalte sig på lignende måde som den czekoslovakiske. For forslaget stemte 15, imod 3 (Bulgarien, Czekoslovakiet og Sovjetunionen), og 2 (Frankrig og Ghana) undlod at stemme.

88: Ungarn-spørgsmålet.

Den sovjetiske repræsentant udtalte, at han var forbavset over, at den nye amerikanske regering havde følt sig foranlediget til at indskrive „det såkaldte Ungarn-spørgsmål“ på dagsordenen. Det var af samme kategori som Tibet-spørgsmålet, og han henviste til artikel 2(7). Han angreb USA for at ville „prakke andre sit demokrati på“ og henviste til Cuba. En provokerende politik måtte imidlertid høre op, og jo hurtigere „kunstige“ emner blev lagt til side, jo bedre var det.

Den ungarske repræsentant tog plads i mødet, og der udspandt sig en diskussion om, hvorvidt den særlige repræsentant vedrørende Ungarn, Sir Leslie Munroe, skulle have ret til at give møde.

Den hollandske repræsentant bemærkede, at det var alle FN-organers sædvane at etablere procedureregler, hvor der ikke

eksisterede nogen. Andre FN-funktionærer, således flygtningehøjkommissæren, var blevet påhørt af FN-komiteer.

Den amerikanske repræsentant henviste til regel 113 i forretningsordenen. Sir Leslie Munroe repræsenterede forsamlingen. Den cypriotiske, ghanesiske, philippinske og liberianske repræsentant udtalte sig for at høre ham, og den sovjetiske sagde, at det ville være en klar overtrædelse af reglerne. Et amerikansk forslag om at indbyde ham til at møde vedtoges med 17 stemmer for, 3 imod (østlandene) og ingen abstentioner.

Under den fortsatte diskussion henvistes der fra østlig side til, at Ungarn ikke kunne sammenlignes med Angola. Ungarn var en selvstændig europæisk stat, medens Angola var et område, hvis forhold faldt ind under kapitel XI. Sir Leslie Munroe sagde bl. a., at spørgsmålet ikke var forældet. Der stod stadig ca. 50 000 mand sovjetiske tropper i Ungarn, og fremtrædende ungare var stadig i fængsel.

Den liberianske repræsentant forklarede, at hun ikke ville tage stilling til sagens realitet, og den nigerske repræsentant ville afholde sig fra at stemme. Det besluttedes med 15 stemmer for, 3 imod (østlandene) og 2 abstentioner (Niger og Ghana) at anbefale forslaget om optagelse af Ungarn-spørgsmålet.

90 og 91: Spørgsmålet om Kinas repræsentation i FN (foreslået af New Zealand); Folkerepublikken Kinas lovlige rettigheder i FN (foreslået af Sovjetunionen).

Den new zealandske repræsentant henviste til sin regerings memorandum i sagen. Den kinesiske repræsentant kunne ikke acceptere noget af de to forslag. Han sagde imidlertid, at New Zealands forslag var holdt i mere neutrale vendinger end Sovjetunionens. Øststaterne holdt på det sovjetiske forslag, som den sovjetiske repræsentant begrundede med den stedfundne udvikling. (Sovjetunionen havde tidligere støttet forslag af samme indhold som det new zealandske). Den amerikanske, philippinske og græske repræsentant fandt, at det sovjetiske forslag var præjudicerende for drøftelser. Den danske repræsentant (Lannung) udtalte, at hans regering længe havde ønsket, at Folkerepublikken Kina blev repræsenteret i både generalforsamling og sikkerhedsråd. Han ville derfor stemme